

šivu knjige. Kdor ima še doma kaj knjig, naj jih daruje! Če bi nam kdo daroval knjige tudi iz ostale Slovenije, bi mu seveda bili še bolj hvaležni. — Kreftovi pri Sebeščanu imajo šestletno kravo, ki nam je pripravila malo čudo. Prišel ji je čas, da se oteleti. Ko je zagledalo prvo tele beli dan, so pač mislili, da je vse končano, pa kmalu se je prikazalo drugo tele in proti pričakovanju za tem še tretje. To je nekaj nenavadnega. Vsa tri teleta so popolnoma zdrava in vsi trije bikci. Trojčki se kar dobro počutijo seveda so za prehrano morali vzeti za pomoč še eno kravo.

Iz Goričkega. Svoj čas so občinski in župnijski uradi ob progi Sobota—Hodoš poslali na ravnateljstvo državnih železnic prošnjo, da bi se naš vozni red spremenil. Na ponovno posredovanje je ravnateljstvo odpisalo, da naj malo počakamo, ker prihaja iz Sobote drug predlog. Že dolgo čakamo, pa le nič ne pričakamo. Ponovno vprašamo ravnateljstvo, komu na ljubo ima sedanji vozni red? Vlak prihaja v Soboto že ob sedmih zjutraj, ko še niso odprti ne uradi, ne trgovine, ne gimnazija. Nekateri kraji so zelo daleč od postaj in ljudje morajo v temi hoditi v jutranjih urah na postajo in potem v Soboto morajo čakati eno uro, da lahko gredo v kak urad. Dijaki pa v Soboti na postaji v vagonih čakajo. Ta vlak nima nobene zveze z drugimi vlaki in se nam res zdi, da se hoče ravnateljstvo malo poigrati z našimi ljudmi. Zakaj ne bi prihajal vlak v Soboto vsaj ob pol osmih, kakor je bilo to več let. Ali se mogoče zato ne ozirate na naše želje, ker smo pač — Prekmurci?!

Lendava. Na predlog poljedelskega ministra je bil odlikovan za zasluge na kmetijskem polju z redom sv. Save V. stopnje g. šolski nadzornik Davorin Tratnjek. Častitamo!

Dolgovaške gorice. Svoječasno smo na tem mestu poročali, da se je šolo obvezni otrok Feher Rozika, ki je bila sama doma, tako opekla, da je radi teh poškodb umrla. Deklica je namreč kurila in je ogenj polivala tudi s petrolejem, da bi bolj gorelo in se ji je vsled tega vnela obleka. Malomarna mati, ki je bolnemu otroku posvečala premalo pazljivosti — saj ga niti k zdravniku ni peljala — in ga je naslednji dan spodila v šolo, je bila pred dnevi na okrožnem sodišču v Murski Soboti obsojena na deset mesecev zapora. Kazen je vsekakor zaslužila, ker je po nesreči raje šla k sosedom, kjer so kuhali žganje in tam ostala vso noč, kakor da bi skrbela za bolnega otroka.

Dravsko polje

Hoče pri Mariboru. Prosvetno društvo ima v nedeljo, 18. februarja, ob treh popoldne v Slomšekovem domu redni letni občni zbor, na katerega odbor vladno vabi vse redne in tudi nove člane. Govor bo imel zastopnik Prosvetne zveze iz Maribora. Nastopili bodo pevec in tamburaši. Ob tej priložnosti prejmeta dva jubilejna odskoda igralca častne diplome v znak priznanja za mnogoletno delo na odru. Poravnajte članarino! Na evidencaje in Bog živ!

Vurberg. Predpust smo preživljali v razpoloženju resnih časov, v katerih živimo. Z veliko skrbjo pa nas je tudi obtežila bolezen g. župnika, ki je resno zbolel 18. januarja. Dasi ga s hval-

levredno pozornostjo oskrbuje g. dr. Okolokukis in št. sestre usmiljenke iz ruskega sanatorija, vendar okrevanje gre počasi. Upamo pa, da bo po molitvah dobrih župljanov doseženo, da bo ljubi Bog s povrnjenim zdravjem dal dušnemu pastirju še lepo število let bivati na župniji, kateri je toliko svoje ljubezni dal... Nedeljsko službo božjo opravljajo gg. minoriti iz Ptuj, a ostalo delo čaka. Bog daj, da bi ne bilo predolgo! — Iz navedenih razlogov smo bili torej skromni v zabavah. Krohota in smeja v pošteni meri so delili »Trije tički« raz odra. Izmed sedmih oklicev so bile štiri poroke doma. En poročni obred se je vršil ob bolniški postelji g. župnika — res čuden prizor! Tako dolga in ostra zima ne dela tudi nič kaj prijaznih obrazov našim revnim ljudem, ki so potrebni zasluzka. Tolaži jih upanje, da bo pomlad lepa in pripravna za delo. Da bi se le razjasnila tudi svetovna obzorja!... — Na drugo postno nedeljo, 18. februarja, se nam obeta veliko presenečenje. Fantovski odsek in Dekliški krožek iz Ptuj prideta v goste s prekrasno dramo: »V temoti.« Naj ne ostane ta dan nikdo doma, še iz sosednih fara pridite, ne bo vam žal!

Ptuj. V nedeljo, 4. februarja, sta naš Fantovski odsek in Dekliški krožek imela otvoritev in blagoslovitev lastnih društvenih prostorov z raven minoritskega samostana. Da članstvu, posebno tistemu, ki v mestu dela, nudimo kraj poštenega razvedrila in priložnost za zasledovanje dnevnih dogodkov, smo v naših prostorih otvorili tudi čitalnico, ki je vsak dan odprta.

Sv. Lovrene na Dravskem polju. O smučarskih tekmah, ki jih je na pustno nedeljo priredila naša fara na Ptujski gori, še sedaj vse govori. Kot najboljši smučar je zmagal 15 letni Martin Hrtiš. Priporil si je lep bronast prehodni pokal. Če se dvakrat zaporedoma zmaga, ostane za vedno njegov. Razen njega je pred mnogimi občudovalci tega belega športa tekmovalo še 11 drugih smučarjev, in sicer pod 20. letom: Beranič F., Beranič S., brata Emeršič J. J., Hazenmali M., Muršec J. in Turk F.; nad 20. letom pa: Fošnarič M., Kmetec S., Kušar S. in Lamparger J. Doseženi uspehi so z ozirom na slabo vreme in prvi nastop za nas poljance čisto lepi. Vsem, ki ste se nam pri »teledenmarkih« smejali, kličemo: poskusite še vi, ko bodo spet tekme! Do takrat pa pozdravljeni z našim smučarskim pozdravom: Smuk!

Ptujka gora. Vsa naša fara se veseli in pripravlja na sveti misijon, ki ga bomo imeli letos od 18. do 25. februarja. Sveti misijon je velika farni praznik, zato se hočemo potruditi, da se bomo redno in polnoštevilno udeleževali vseh misijonskih pridig in pobožnosti ob vsakem vremenu. Vsak naj tudi stori svojo dolžnost in v svoji sosesčini z lepo besedo in prigovarjanjem pomissionari okoli tistih, katerim je misijon najbolj potreben. Misijon bosta vodila gg. p. Odilo Hanjšek in p. Silvin Lenartič, frančiškana iz Ljubljane. Začetek misijona bo v nedeljo, 18. februarja, pri rani službi božji.

Sv. Marko niže Ptuj. Na Svečnico je imela naša krajevna Kmečka zveza redni občni zbor, na katerega smo povabili tudi Franca Prelog, banskega svetnika iz Zagorja. Občni zbor je bil lepo obiskan, vsi smo z zanimanjem poslušali

govornika, ki nam je prav po domače razložil pomen kmečke skupnosti in organizacije. Po udaril je, da je edina pomoč kmetu skupnost. Po govoru g. svetnika je bila živahna debata. Nato se bile volitve odbora. Izvoljen je bil stari odbor z g. Simonom Kuharjem na čelu.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Imeli smo samo štiri poroke. Ne vemo, kaj je temu vzrok. Saj imamo nevest dosti, samo ženini niso hoteli priti, pa so na jezo pile lizol. Med srečnimi kandidati so naslednji: Kovačec Marija se je poročila k Veliki Nedelji k Bokšovic; Bezjak Marija je odšla v Tomaševsko »pturgo«; Gorjup Tomaž iz Brumice jo je mahnil po nevesto v polensko faro po Kranje Marijo; edino Marin Adolf je našel nevesto v domari fari, in sicer Sirc Marijo iz Podgora. Vsem tem želimo obilo sreče — oni, ki so letos ostali samski, pa se naj tolažijo s tem, da pridejo na vrsto drugič. — Zastopstvo »Vzajemne zavarovalnice«, oddelek »Karitas«, za župnije Sv. Marjeta, Sv. Lenart in Velika Nedelja je prevzel Kukovec Franc, organist pri Sv. Lenartu, ki je tudi zastopnik vseh katoliških časopisov. Vsa pojasnila dobite pri njem.

Ovetkovi. Mislimo, da smo prebili hudo zimo, ker se je termometer dvignil nekaj stopinj nad ničlo, prišel se je topiti sneg. Ljudje v strahu pričakujejo, kako bo letošnji precej debeli sneg skopnel, ker se boje povodnji. V naglem kopnenju bodo naše reke in potoki prestopili bregove in poplavlili polja in travnike ter bo jesensko gnojenje brezuspešno. Glavni vzroki naših povodnji so neregulirani potoki, poglobitev Pesnice in reguliranje Drave. Prosimo činitele na merodajnih mestih, da se zavzamejo za naše regulacije potokov in rek ter se naj obljube enkrat spremenijo v dejanja! — Kakor povsod so tudi v pustnih dneh pri nas »krizarili« — pogrešali smo običajne »kurantije«.

Naloz

Sv. Trojica v Halozah. Fantje lepe trojiške župnije, z veseljem delajte za dobro katoliško idejo med svojimi tovariši! Posebna naloga se vam pa polaga na srce, da delate na to, da izgine iz naše župnije vse protiversko česopisje, katerega je še precej in katero zastuplja in pokvarja naše dobro ljudstvo. Prav žalostno je, da katoličani podpirajo z lastnim denarjem hudiča in njegovo delo — za dobro katoliško česopisje pa nimajo belica. Ali tudi naši nasprotniki delajo tako? ... — Dne 26. decembra se je vršil občni zbor Vinarske podružnice, katerega se je udeležilo lepo število iz vseh krajev naše občine občine Podlehnik. Ob tej priložnosti je g. Sega Andrej, župan in podpredsednik društva, zelo navdušil zborovalce in prepričevalno govoril o pomenu in namenu društva v gospodarskem in kulturnem oziru, g. bogoslovec Hren pa je neustraheno pobijal brezverski komunizem, njegovo gorje za dušo in telo ter priporočal naročbo naših katoliških časopisov. Prepričevalno sta govorila še Peter Srdinšek in Jurij Lozinšek, ki sta podarjala, da je le v združnih organizacijah naša moč in lepša bodočnost ter naša pomoč. Zadnji govornik Anton Trafela je govoril nekako ogroževalno o haloškem malem vinogradniku, o njegovem gospodarskem obstoju. Prepričevalno je

njega rad pije smrt! Srce nas uči ljubezni, ali srce lahko tudi sovraži. Tudi sovraštvo je neka slast, strupena, uničujoča slast. Toda kaj imaš od sovraštva?

Luka se je prijel za srce. Začutil je listnico, denar. Mar ni to pot v svet? Vse lahko imaš za denar, jesti, piti, dom, ženo.

Ali si ponorel?

Da, za denar si lahko vse kupiš, toda sreča se ne kupuje, ljubezen ni naprodaj.

Z roko si je šel čez čelo, da bi se iznebil pustih misli. Toda zaman! Hude misli mu vznikajo sproti kakor mladike na starem hrastu. Le če hrast posekaš in mu korenine izkoplješ, ne bo več zelenel; le če človeka ubiješ, si mu ubil tudi misli.

In Luka se je spet zamislil.

Niso vsi ljudje vrati, so tudi poštenjaki, morda tudi angeli. Martin je pravi mož, vse ga spoštuje, tudi tisti, ki ga mrzijo. Zaradi tebe, Luka, ga je zadela nesreča; ali mu smeš pogledati v obraz?

Pa Mara! Mara! Nesrečen tisti dan, ko ti je oko na njej obviselo! Zakaj prav na njej? Ali kaj vpraša srce? Edino ona bi ga bila lahko dvignila iz blata, pred drugimi je bil ris, pred njo krotko jagnje, Mara je bila zanj edini most k poštenim ljudem.

Ni hotela, ni bilo sojeno. Ni bila kriva Mara, ampak — Luka, berač Luka, ki si je hotel z grehom in zločinom

kupiti pošteno ime in srečo. Zdaj je za zmeraj izgubljen, drugi jo ljubi.

To je Lukova smrt.

Pa je vsaj Mara srečna.

Bog ve, če je! Leto in pol je že, kar se je s svojo bolestjo umaknil v divjo goro, v kolibo starega berača. Bog ve, kaj se je medtem zgodilo! Da ni nesrečna? Enkrat, le enkrat bi jo še rad videl. Saj je tudi stari berač Mato hotel pred smrtjo še videti kraj, kjer mu je vsa sreča zgorela, hotel počivati v zemlji, kjer so trohnele kosti njegove ljube. Morda je Mato samo z jezikom sovražil, s srcem pa ljubil preko groba.

V teh mislih je stopal Luka navzdol, kakor gre mesečnjak za svečo.

Nekega dne se je pred krmo sončil Mikica in kadil iz ilove pipe. V krmo ni smel, ker ni imel v žepu niti prebite pare, na up pa mu nihče nič ni dal. Prežal je, da pride morda kdo mimo, ki mu bo plačal pijačo. Kadil je počasi, da mu pipa ne bi prehitro izgorela, kajti niti praška tobaka ni imel več.

Zares je živel Mikica kakor pajek, ki životari na božjo srečo in preži, da bi mu slučaj zanesel kako novo mušico v mrežo. Včasih je pogledal na dno svoje pipe. Vedno manj je bilo tobaka, vedno več pepela, in ko bo zadnja trohica tobaka zgorela, bo ugasnila tudi zadnja iskra, ostal bo sam pepel.

(Dalje sledi)

razjedajo zobno sklenino. Od tu do misli, da bi zobe zaščitili pred kislinami z lakom, ni več dolg korak. Dr. Gore je na nekaterih svojih pacientih napravil podobne poskuse in dosedanj uspehi so tako zadovoljivi, da poskuse nadaljuje.

*

Kmet obiskal konja na bojišču

V neki vasi za Slegfriedovo črto so nekemu kmetu vzeli konja za vojno službo. Kmet je bil tako navezan na žival, da se je navzile svojim 70 letom odpravil peš na 50 km dolgo pot do Slegfriedove črte, samo da bi pogledal, da-li za konja dobro skrbe. Z velikim zadovoljstvom je ugotovil, da konju nič ne manjka in se je potem pomirjen vrnil domov.